

BIBLICKÝ VERŠ PRE ZBOR NA ROK 2019

DOPYTUJTE SA NA HOSPODINA A JEHO MOC,
USTAVIČNE HĽADAJTE JEHO TVÁR!

Žalm 105:4

NEDELNÉ BOHOSLUŽBY

3.2.	9:30	Káže: Roman Neumann * Daniel 6. kapitola
10.2.	9:30	Káže: Roman Neumann * Daniel 7. kapitola <i>BUDE VYSLUHOVANÁ VEČERA PÁNOVA</i>
17.2.	9:30	Káže: Milan Prišťák
24.2.	9:30	Káže: Roman Neumann

PODUJATIA POČAS TÝŽDŇA

Vždy je to upresnené v aktuálnom nedelňníku a na webe cblv.sk na stránke kalendár (menu / čo robíme / kalendár)

Fusion	štvrtok	MC Kontakt	17:30
Studnička	piatok	Jedáleň	16:00
Mladší dorastenecký klub	piatok	Mládežnícka miestnosť	17:45
SPOT	sobota	MC Kontakt	18:00
Mládež	sobota	MC Kontakt	19:00
SAME klub	10.2.	MC Kontakt	15:00
Stretnutia skupiniek prebiehajú každú druhú stredu.			19:00

STRETNUTIA V STREDU

	Levice 19:00	Horná Seč 18:00	Dolná Seč 18:00	M. Ludany 18:00
6.2.	Modl. špeciál J. Verčimák	R. Neumann (VP)	Št. Evin	
13.2.	skupinky	Senior Garden		Š. Hasič
20.2.	večer chvál	J. Verčimák	R. Neumann	
27.2.	- prázdniny -	Senior Garden		J. Henžel

PORADA STARŠOVSTVA

7.2. štvrtok 17:30

HOSTITELIA

3.2. Martina Ildžová
Mária Zomborská	17.2. Elena Henželová
Ľubica Fazekašová
10.2. Iveta Kollárová
Mária Vectorová	24.2. Judita Tomašovská
Lýdia Prišťáková

KONFERENCIA MÁME ČO ZVESTOVAŤ

Téma: Zvestujeme Bibliu ako Sväté Písmo

28.-30.3. štvrtok - sobota Hotel Satel, Poprad

Registrácia do 4. marca na www.mcz.cb.sk.

BLAHOŽELÁME K NARODENINÁM

Garaj Ondrej, Levice, (62); Magyarová Magdaléna, Levice, (69); Marföldi Zoltán, Levice, (82); Moravská Mária, Levice, (81); Moravská Zlatica, Kalná nad Hronom (62); Helena Tomasoszká, Levice, (67); Czirjaková Zuzana, Jur nad Hronom, (81); Paliczová Zuzana, Levice, (81); Kelemenová Juliana, Levice, (79); Greksa Michal, Horná Seč, (80); Zomborská Anna, Dolná Seč, (66); Bellušová Zlatica, Nový Tekov, (75); Potoczki Pavol, Nový Tekov, (79); Horáni Pavel, Levice, (71); Kerekrétyová Helena, Levice, (74)

SPOMIENKA NA BRATA MICHALA GUŤANA

Pán odvolal z nášho streda najstaršieho člena zboru. Nemali sme mu možnosť k vôli zdravotnému stavu odovzdať pozdrav a kyticu k jeho 96. narodeninám. Ale tu uvediem biblický text, ktorý som mu chcel venovať.

„*Niesol som ťa ako na krídlach orlov a dovedol som ťa k sebe.*“

Exodus 19,4 (v Biblii je množné číslo, ja som si dovoľil ho citovať v jednotnom čísle).

Toto Slovo Biblie sa v plnom rozsahu naplnilo v živote nášho milého brata. Ochrana počas vojny, prekonané rôzne úskalía, náročné, ale láskyplné doopatovanie milovanej manželky, ako aj choroby v poslednom období života, veľmi jasne hovoria o tom, že bol Bohom nesený akoby na krídlach orlov. Boh ho previedol, ale aj vyviedol z mnohých veľmi zložitých životných situácií.

Mal som ho možnosť častejšie navštíviť - občas s manželkou, s niektorými bratmi a sestrami a aj s manželmi Suchánskymi.

Musím povedať, že každá návšteva pre mňa znamenala úžasné povzbudenie. Nie, brat Michal nebol kazateľom ani misionárom, bol len prostým, ale úprimným Božím dieťaťom so všetkým čo mal a čím bol. Jeho nadšenie s akým spieval pri spoločných stretnutiach, napríklad o nebeskom Jeruzaleme, vás muselo chytiť za srdce. Jeho budúcnosť v novom Jeruzaleme bola pre neho tak reálna, ako keby už bol tam.

Kresťanstvo alebo ešte pravdivejšie, byť Božím dieťaťom, bolo to najradostnejšie, čo mohol tu na zemi prežívať. Po pohrebe brata Michala Guťana, keď som sa vracal domov mi Boh pripomenul: Život Božích detí, ktorí vydali celé svoje životy bezozbytku Bohu, je radostný život.

Nebude radostným len niekedy v budúcnosti (iste aj), ale už tu na zemi. Je to radostný vzťah s Ježišom Kristom. Ešte aj vtedy, ak musí prechádzať úskalia, skúškami, stratami, chorobami.

Byť naplno vlastníctvom Ježiša Krista, to nie je utrpenie. Utrpením je polovičatý, formálny, Bohu neodovzdaný život. V takomto vlažnom, či polovičatom živote nemôžeme naplno žiť s Božími darmi, prejavmi Jeho Ducha a moci. Polovičatý život blokuje, upcháva „potrubie“, ktorým preteká k nám denne čerstvé Božie požehnanie.

A to druhé. Dovoľme, aby náš život bol nesený Bohom. Je to zvlášť výzva pre mužov. Dovoľme bratia muži, otcovia, aby sme boli Bohom nesení a tak prežívali radosť z osobného vzťahu s Ježišom Kristom.

Pozvanie takýchto vzácnych bratov (sestier) do nebeského domova by malo byť pre nás výzvou a zastavením.

Juraj Kohút st.

LETNÉ AKCIE 2019

30. jún – 7. júl	Celoslovenský pobyt seniorov – Hotel Remata
7. – 13. júl	Tábor MDK - Drábsko
28. júl - 3. august	Kecy - Penzión Lagáň
28. júl - 4. august	VeDeLePoCiBr

Aktuálne termíny akcií sú v kalendári na webe cblv.sk.

KONTAKTY

Internetová stránka zboru: www.cblv.sk

Kancelária zboru	S.Chalupku 7	☎ 633 2520, levice@cb.sk
Kazateľ: Roman Neumann		☎ 633 2524 roman.neumann@cb.sk
Kazateľ pre MDK a mládež: Ján Verčimák		☎ 0905 629 663
Domovníčka: Oľga Moravská		☎ 633 2521; 0905 138 211

Číslo účtu pre príspevky na činnosť zboru:

Zborový účet:	SK14 0900 0000 0000 2861 1356
MC Kontakt:	SK10 0200 0000 0016 1152 5951
Miesto v dome:	SK96 5600 0000 0071 4356 2002;VS:5555
Dom pre seniorov:	SK79 5600 0000 0071 4356 9001;VS:3333

Uzávierka čísla: Vždy v stredu pred poslednou nedeľou v mesiaci.

TRAGÉDIA V STUDENEJ DOLINE

Z iniciatívy kazateľa Romana Neumanna sa v priebehu spoločného týždňa modlitieb uskutočnila zbierka pre potreby rodiny Šallaiovej. Výťažok zo zbierok - 1238,04 Eur im na osobnej návšteve odovzdal. Bolo to pre nich silné svedectvo, že sa spojili kresťania z rôznych levických cirkví.

POĎAKOVANIE IGORA A VIOLY

Drahí bratia a sestry,

v noci z 3. na 4. januára sme zažili tragédiu, ktorú by si neprial zažiť nikto. V priebehu pár hodín nám zhorel náš dom. Bývali sme v ňom 16 rokov a bol naším domovom na tomto svete. Stavali sme ho pre svoje potešenie a bývanie v ňom bolo najpríjemnejším bývaním zo všetkých piatich bytov, ktoré sme od začiatku nášho manželstva vystriedali. Hľadali sme miesto, kde sa cítime dobre, kde naše deti majú svoj životný priestor a kde sa naši hostia môžu uvoľniť a nasávať príjemnú atmosféru. A tento dom sa takým miestom stal.

Ani pri spätnej analýze udalostí nevieme zistiť, čo sa v tú hrozivú noc stalo. Keď sme o pol jedenástej v noci vyšli von pozrieť sa, čo vonku vybuchuje, už bolo neskoro. V kotolni šľahali do výšky ohnivé jazyky a zamrznutá hadica znemožnila hasenie.

Kým prišli požiarnici, prešlo veľa cenných minút a my sme len bezmocne mohli sledovať, ako plamene pohlcujú náš domov. Všetko mizlo v ohni: najprv chytili textílie – záclony, závesy, oblečenie, sedačky, koberce a keď plamene mohutneli, začali horieť všetky drevené veci – to znamená celý náš dom, ktorý bol postavený z dreva.

Požiar hasiči uhasili nadržanom – okolo 6. hodiny. Z domu zostali len úbohé zvyšky. Zmizli naše fotografie, vlastnoručne robený nábytok v izbách, oblečenie, obrazy, knihy, ktoré sme roky kupovali

Najviac zničené – vyhoreté do tla – boli spálne: naša manželská a dcérina spálna. Pri pohľade na tieto dve úplne zničené miestnosti nás nevedojak napadlo, že práve cez tie miesta, kde sme v tom čase už mali spať, sa oheň prehnal najväčšou silou.

Vďaka Bohu, že On nedopustil, aby sa oheň rozpútal neskôr. Podľa slov hasičov, ak by došlo k požiaru v čase okolo 3. hodiny, nezobudili by sme sa.

Takto sme ešte stihli vybehnúť z domu do mrazivej zimy. V pyžamách, papučiach. Napriek zime sme necítili chlad. V šoku sme sledovali, ako zaniká náš domov. Manžel Igor sa snažil ešte zachraňovať dcérine veci z jej bytu, ale už nebolo veľmi čo.

Ja som bola paralyzovaná a neschopná racionálne uvažovať. Jedine naša dcéra

si zachovala chladnú hlavu a kým nás neodviezla sanitka, nalievala nám odvahu a nádej.

Syn žije v Brne a keď som mu v noci telefonovala, čo sa deje, okamžite chcel docestovať. Až na moje naliehanie súhlasil, že príde na ďalší deň. Ešte v tú noc nám zriadil transparentný účet a zmobilizoval svojich známych, kolegov aj našich príbuzných, aby sa číslo účtu s vysvetlením, na čo je účet zriadený, okamžite začal šíriť internetom. Vďaka tomu nám hneď od prvého dňa prichádzala pomoc.

Keď nadránom 4. januára hasiči ukončili svoju prácu, boli z nás bezdomovci.

V tom, v čom sme vybehli z horiaceho domu, sme išli vyspať sa k manželovej mame - mojej drahej svokre. Dcéru museli na pár hodín umiestniť na internom oddelení, lebo sa nadýchala splodín horenia. Prepustili ju, keď množstvo toxínov v jej krvi klesol pod nebezpečnú hranicu.

Bez domova, bez oblečenia, bez dokladov a peňazí (zhoreli v dome) sme sa na čas zabývali v rodičovskom dome môjho manžela.

Vďaka synovej správe na facebooku sa v meste okamžite na druhé ráno rozšírilo, čo sa nám stalo. A vtedy sme začali zažívať zázrak. Desiatky a neskôr stovky ľudí nám začali pomáhať: nosili nám šatstvo, kuchynské veci, kozmetiku, uteráky, paplóny, obliečky, obuv - všetko, čo bežne používame a ani si neuvedomujeme, ako veľmi to môže chýbať. K tomu všetkému sme dostávali peniaze. Väčšie – menšie obnosy. Kto ako mohol, tak dal.

O deň – dva sa správa o našom nešťastí rozšírila po celom Česko – Slovensku a na transparentnom účte nám nabiehali peniaze, ľudia posielali balíky, volali nám známi aj neznámi a povzbudzovali nás. Bolo to ako sen. Obrovská vlna súcitu, lásky a dobroprajnosti prešla od Košíc až po Plzeň a my sme vedeli, že nie sme v tom sami. Teraz – tri týždne po požiari, máme na účte toľko peňazí, aby sme mohli začať rozmýšľať o stavbe nového menšieho domčeku na pôvodnom mieste.

Primátor nášho mesta nám prisľúbil pomoc vo forme kontajnerov na sutiny, sľúbili sa brigádnici pri vypratávaní zhoreniska a aj pri stavbe domu. Štvrtý deň po požiari nám manželova spolužiačka poskytla na dočasné bývanie prázdny poschodový dom po rodičoch, päť minút peši od našej farmy.

Niektoré prípady pomoci a starostlivosti o naše potreby sú skutočne neveriteľné. Boli zjavne plánované v nebesiach:

- jeden pán - ako sme sa dozvedeli po zoznámení sa – veriaci Boží muž nám doviezol pračku zo Žiliny;
- ďalší pán nám dovezie strechu na nový dom z Košíc;
- dostali sme obrovskú chladničku, do ktorej dal jej majiteľ nový motor, aby

bola bezchybná;

- chlapec, ktorého rodičia nám doniesli vrecia so šatstvom, nám vložil do rúk 10€;

- od Spoločnosti ľudí s Parkinsonovou chorobou sme dostali niekoľko bední trvanlivých potravín;

- primátor nášho mesta nás pozval na otvárací ples, na ktorom sme sa zoznámili s ľuďmi, ktorí nám legislatívne pomôžu pri stavbe nového domu;

- od jednej pani sme dostali vrecia so šatstvom po jej dcére, ktorá sa stala obeťou vraždy – my sme prišli „len“ o dom!

- nutne som potrebovala ošetriť veľmi boľavý zub. Náš rodinný zubár ma koncom novembra objednal na 16.1.2019 a ako sme sa neskôr dozvedeli, tento milý zubár umrel na Silvestra na infarkt. Jeho pacienti sa rozutekali k rôznym zubárom a nebola šanca nájsť si v blízkom čase zubára, ktorý vyrieši môj problém. A vtedy mi zavolała jedna pani, že má pre nás záclony, závesy a keby sme potrebovali jej pomoc, je zubárka! Na druhý deň som mala boľavý zub vonku.

- v tú noc, keď nám horel dom, dcéra stratila na lúke pred domom, kam pred plameňmi odstavila svoje auto, kľúč od tohto auta. Druhý kľúč ostal v horiacom dome. Hneď na druhý deň sme prehl'adávali lúku, ale kľúč nebol nikde. Hľadali sme ho niekoľkokrát, medzitým už aj nasnežilo, tak sme to vzdali. Druhý kľúč bol síce zhorený, ale kupodivu fungoval. Auto štartovalo, dvere sa otvárali.

Tri týždne po požari sa na facebooku objavila správa, že sa našiel kľúč od auta – či niekomu nechýba. Syn túto správu úplnou náhodou zachytil, okamžite volal dcére a samozrejme – ďalší v rade zázrakov – bol to jej kľúč a je úplne v poriadku.

- pri prehrabávaní sa v popole občas ešte nájdeme nejaké drobnosti z nášho „minulého“ života. Zaujímavé je to, že takmer na 100% sú to veci, ktoré sme dostali ako dar od niekoho blízkeho. Pred pár dňami som z popola, na ktorom bola ešte hrubá vrstva snehu, vyhrabala dcérine hodinky, ktoré dostala od nás pred pár rokmi. Napriek žiare, vlhku hodinky idú, sú len máličko začadené.

Mnoho ľudí nás osobne navštívilo. Pri jednej takejto návšteve padla otázka, či nemáme v sebe horkosť na Boha za to, že sa nám toto nešťastie stalo.

Táto možnosť – hnevať sa za toto nešťastie na Boha – nás nikdy ani nenapadla. Ale musíme po pravde povedať, že sme nesmierne vďační Bohu za to, že nedopustil, aby sme boli ohrození na zdraví alebo dokonca na živote – ani jeden z nás.

Nevieme prečo – a dokonca ani ako – k požiaru došlo. Ale podstatné je, že sme prežili. Naše deti nám celú tú príšernú noc opakovali dokola vetu: „Sú to len

veci! My sme nažive!“

Boh bdel v tú hororovú noc nad našimi životmi aj zdravím, ale rovnako stál pri nás aj v ďalších dňoch a to robí až doteraz. Tri týždne po požiari máme kde bývať, máme veci potrebné k dennému životu, máme peniaze, ktoré nám umožňujú začať rozmyšľať nad novým domom a máme okolo seba veľa-veľa dobrých ľudí, ktorí sú ochotní nám pomôcť.

Boh nás miluje. Svedčí o tom každá drobnosť, každé ochotné srdce, každý dar a každý neobyčajný zážitok.

Pred pár dňami sme zo zhoreniska dovalovali nejaké zbytky spomienok a uprostred totálne zhorenej spálne sa zachoval jediný neporušený šuplík spomedzi piatich v bývalej skrini a v ňom oranžovo žiari samolepka s nápisom: „Len žiadnu paniku, Ježiš žije!“

Boží zmysel pre detail je často až dojemný.

Snáď najviac nám je ľúto zhorených rodinných fotiek. Naši príbuzní a priatelia nám nejaké spoločné fotografie dali a pri triedení pohárov, tanierov, príborov a iných kuchynských potrieb, ktoré sme dostali od darcov, som na spodku jednej krabice našla veľký prázdny album na fotky! Boh nám pripravil album a určite nám dodá do neho aj fotografie.

Boh je dobrý. Niekedy sa nám v živote stanú veci, ktorým nerozumieme, lebo nevidíme celý obraz. A aj keď je niekedy situácia ťažká, môžeme mať istotu, že tým, ktorí Boha milujú, všetko spolu pôsobí k dobrému.

Naša ťažká situácia ukázala, koľko dobra je v srdciach mnohých ľudí; ukázala, aká cenná je rodina a priatelia a tiež sme prežili to, že život je viac, ako veci. Veci sa dajú nahradiť, ale život a vzťahy nie.

Ďakujeme všetkým, ktorí na nás mysleli a pomohli nám akoukoľvek formou. Nedokážeme to splatiť, ale sme presvedčení, že Boh takúto lásku eviduje a On za nás oplatí každému – veriacemu či neveriacemu – kto bol ochotný podeliť sa o svoj súcit, majetok, peniaze či čas s tými, ktorí prišli o všetko.

Igor a Viola Šallai z Levíc

Viac tu: <https://www.studenadolina.com/tragedia/podakovanie/>